

raade, hvorpaa det er meget vanskeligt at lovgive. Man kan overmaade let her træffe Bestemmelser, som gøre særdeles megen Skade, Bestemmelser, som Menneskeheden kan komme til at bøde for i mange Aar. Det er erkendt fra alle Sider, at den nuværende Tilstand paa dette Omraade ikke er heldig, og at der bør træffes Foranstaltninger til Modarbejdelse af denne Tilstand. De veneriske Sygdomme ere stærkt udbredte i vort Land, 4—5 pro mille af Befolkningen i København er angreben af Syfilis, og hertil komme de andre veneriske Sygdomme, og man vil da erkende, at der i Virkeligheden er saare god Grund til at træffe effektive Lovbestemmelser til at bekæmpe de veneriske Sygdomme.

Det, som har været et Hovedspørgsmaal i dette Anliggende, og som Striden har staaet om i de foregaaende Aar, er Spørgsmaalet om Ophævelsen af den reglementerede Kontrol. Der er mod denne Kontrol gjort forskellige Indvendinger dels af sanitær Art, dels af etisk. Lægerne have holdt paa Kontrollen ud fra den Betragtning, at den medførte en Hindring for Udbredelsen af de veneriske Sygdomme. Denne Betragtning er for en Del frafalden fra Lægestandens Side i de senere Aar. Man har bedre lært disse Sygdommes Karakter at kende, man har set, at de udbrede sig paa anden Maade, end man tidligere har antaget, og dertil er kommet det meget væsentlige Punkt, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at det kun er en ringe Del af de prostituerede Kvinder, der falde ind under Kontrollen. Naar det er Tilfældet, har man fra Mindretallets Side ikke villet holde paa Kontrollen af sanitære Grunde. Det hævdes ganske vist og med Rette fra en Del Lægers Side, at naar disse Kvinder blive undersøgte og, saa snart de ere syge, blive indlagte paa Hospitalet, smitte de dog ikke i den Tid, de ligge der, og dermed undgaas en Mængde Sygdomstilfælde.

Paa den anden Side staaer der de meget væsentlige etiske Indvendinger mod Kontrollen i det hele og mod dens nuværende Form i Særdeleshed. Den nuværende Kontrol giver de prostituerede Kvinder en Stilling som fuldstændige Pariaer i Samfundet, de ere i Virkeligheden retsløse, og det Forhold have vi ment, at vi ikke vilde være med til at opretholde fremdeles, naar der ikke var meget væsentlige Grunde, der talte derfor. Og da dette efter min Mening ikke er Tilfældet, har jeg ikke betænkt mig paa at gaa med til Forslaget om at afskaffe den reglemen-

terede Kontrol. Jeg tror det med Rette kan siges, som det er fremhævet fra en Del Lægers Side, der ere særdeles inde i disse Forhold, at den reglementerede Kontrol skaber en falsk Tryghedsfølelse. Der er adskillige unge, uerfarne Mennesker, som tro, at naar de besøge saadanne Kvinder, som ere under reglementeret Kontrol, er Forbindelsen med dem farefri, fuldstændig smittefri, og i Kraft heraf kan det maaske med nogen Ret siges, at den reglementerede Kontrol fremmer Utugt og udbreder smitsomme Sygdomme. Dette Spørgsmaal er der dog ikke Grund til at opholde sig videre ved, da alle Parter i Udvalget ere enige om Ophævelsen af den reglementerede Kontrol.

Ad statistisk Vej kan der neppe siges noget til Fordel for det ene eller det andet System. Man har forsøgt ad statistisk Vej at bevise, hvilket System der var det bedste. En saadan Statistik vil ifølge Sagens Natur altid være meget mangelfuld. Der er saa overordentlig mange Forhold, der ere forskellige i de forskellige Byer, de forskelligartede Mennesker, Byernes forskellige Beliggenhed osv., bevirke, at en saadan Statistik i Virkeligheden ikke kan bruges som Grundlag for Sammenligning. Man kan ad denne Vej ikke faa slaaet fast, hvilket Middel der er det mest effektive til de smitsomme Sygdommes Bekæmpelse. Et kan man sige med Sikkerhed, og det er, at de Forhold, der bevirke, at der findes Prostitution i et Samfund, ere af den Art, at intet Straffemiddel kan udrydde Prostitutionen. Der skal andre Foranstaltninger til for at udrydde Prostitutionen. Man har gennem Aarhundreder i de forskellige Lande forsøgt de forskelligste Midler for at udrydde den. Man har i vort eget lille Fædreland ladet de prostituerede gaa i særlig afstikkende Klæder. Man har pisket, tampet, kagstrøget dem, man har anvendt de mest barbariske Straffe, og det har intet som helst hjulpet. Man har ogsaa i andre Lande anvendt meget krasse og skrappe Straffe. Man har saaledes i Paris paa en Dag druknet 800 prostituerede Kvinder i Seinen og nedbrændt de Kvarterer, hvor de boede. Det hjalp selvfølgelig ikke det mindste. Man maa være paa det rene med, at ved Straffebestemmelser udrydder man ikke Prostitutionen.

Naar vi derfor have taget bestemt Afstand fra Straf for Utugtserhverv, er det, fordi det forekommer os ganske umuligt at have en saadan Bestemmelse. Det forekommer os ogsaa uretfærdigt at anvende Straf mod den ene Part. Skal der over-